

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12710

гр. София, 22.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110144334 по описа за 2022 година

намери следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на производството, обосновано с факти, относими към материалноправната, а не процесуалноправната му легитимация.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, допустими и необходими, поради което и следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Искането на ищеца да се приложи ч.гр.д. № 39930/2021г. по описа на Софийски районен съд, 26 състав следва да бъде уважено.

Предвид оспорване на авторството на договор за кредит С. от 11.07.2018г. по отношение подписа на кредитополучателя-ответник, следва да се задължи ищеца да представи оригинала на същия и да заяви дали ще се ползва от същия.

Следва да се допусне поисканата от ищеца съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба.

Не следва да се уважава искането на ответника за задължаване на ищеца да представи оригинал на извлечение от Приложение № 1а от 18.06.2020г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 22.04.2020г., доколкото е свързано с оспорване съществуването и валидността на сключен договор, по който ответникът не е страна, а страните по него не са оспорвали нито съществуването, нито действието му.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 183, ал. 1 ГПК в едноседмичен срок от съобщението да представи по делото оригинал на договор за кредит С. от 11.07.2018г., сключен между „Б.“ и Д. С. Д., както и в същия срок да заяви дали ще се ползва от същия, като в случай на непредставяне на оригинала, копие то ще бъде изключено от доказателствата по делото.

ПРИЛАГА ч.гр.д. № 39930/2021г. по описа на Софийски районен съд, 145 състав, към производството по делото.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба, при депозит в размер на 350 лв., вносим от ищеца в едно седмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице М. М., тел. ..

Вещото лице да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите искания на страните.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 09.05.2024г. от 09.45 часа, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис от отговора на исковата молба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО, както следва:

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни иски с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът Д. С. Д. дължи на ищеца „Ф. сумата от 662,32 лв., представляваща непогасена главница по договор за кредит С. от 11.07.2018г., сключен между „Б.“ като кредитор и ответника като кредитополучател, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 07.07.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 34,93 лв., представляваща възнаградителна лихва за периода от 05.08.2019г. до 05.01.2020г. и сумата от 101,61 лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 06.08.2019г. до 01.06.2020г., прехвърлени на ищеца съгласно Приложение № 1а от 18.06.2020г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 22.04.2020г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 39930/2021г. на СРС, 145 състав.

Ищецът твърди, че на 11.07.2018г. между „Б.“ като кредитор и ответника като кредитополучател бил сключен договор за кредит С., по силата на който кредиторът предоставил на ответника кредит в размер на 1829,26 лв. с цел финансиране покупката на стоки и услуги, описани по вид, марка, модел и цена в договора, като посочената сума била формирана като разлика между общата сума на финансираните стоки и услуги от 2029,26 лв. и първоначалната вноска от 200 лв., платена в брой от кредитополучателя на търговския партньор „Т.. Съгласно чл. 1 от Условието по договора кредитополучателят се съгласил предоставената му в кредит сума да бъде изплатена пряко на упълномощения търговски партньор. Извършването на плащането по посочения начин съставлявало изпълнение на задълженията на кредитора да предостави на кредитополучателя кредита, предмет на договора. Договорът бил сключен при фиксиран лихвен процент от 17,85 % и ГПР в размер на 19,40 %. Кредитополучателят се задължил да върне кредита на 18 броя месечни погасителни вноски съгласно погасителен план, намиращ се на първа страница от договора. Ответникът извършил плащания на 08.08.2018г. – сумата от 116,25 лв., на 10.09.2018г. – сумата от 116,25 лв., на 11.10.2018г. – сумата от 116,25 лв., на 13.03.2019г. – сумата от 581 лв. и на 12.07.2019г. – сумата от 465,50 лв. Същият не изпълнявал всички свои задължения по договора за кредит, като падежът на първата неплатена вноска е настъпил на 05.08.2019г. и от следващия ден ответникът изпаднал в забава за плащането. Крайният срок на договора за кредит изтекъл на 05.01.2020г., като ответникът останал да дължи претендираните в настоящото производство суми. Съгласно приложение № 1а от 18.06.2020г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 22.04.2020г. процесните вземания били прехвърлени на ищеца от кредитора „Б.“, като ответникът бил уведомен за цесията от упълномощения за това цесионер с писмо с обратна разписка, изпратена до адреса, посочен в договора, и в съответствие с чл. 7 от същия, като била върната като непотърсена. Счита, че дори да не се приеме за редовно уведомяването по посочения начин, длъжникът следвало да се счита за уведомен в хода на настоящото производство при връчване на книгата по делото за отговор, сред които било и уведомлението за станалата цесия. Твърди, че за претендираните вземания е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.

№ 39930/2021г. на СРС, 145 състав, като моли за установяването им в настоящото производство. Претендира разноски.

Ответникът Д. С. Д. чрез назначения му особен представител адв. Е. Ш. е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който е оспорил предявените искове. Оспорил е материалноправната легитимация на ищеца като носител на процесните вземания, позовавайки се на неравноправност на клаузата на чл. 12 от договора за потребителски кредит, уреждащ правото на кредитора да прехвърли вземането си без предварителното съгласие на кредитополучателя, на основание чл. 143, ал. 2, т. 16 ЗЗП, поради което счита сключеният договор за цесия за нищожен. Ответникът оспорва наличието на облигационна връзка по силата на твърдения договор за кредит, а също така счита договора за кредит за недействителен, тъй като не отговаря на императивните законови изисквания на чл. 11, ал. 1, т. 9а ЗПП и чл. 11, ал. 2 ЗПК, тъй като не съдържа методика за изчисляване на референтния лихвен процент и не всяка страница от договора е подписана от страните по него (по-специално на стр. 8 липсва подпис на ответника). Позовава се и на нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 10 и т. 11 ЗПК, тъй като липсвала ясно разписана методика на формиране на ГПР по кредита и съдържащият се в договора погасителен план, тъй като не била налице разбивка по пера какви задължения включва всяка месечна вноска, нито как е формирана същата. Изложеното обосновавало недействителност на договора за кредит по смисъла на чл. 22 ЗПК. Ответникът оспорва размера на исковите, тъй като липсвали доказателства за предоставен заем в размер на твърдяната сума от 1829,26 лв., включваща и 230,26 лв. – застрахователна премия по договор за застраховка, доказателство за плащането на която липсвали. Отделно от това същата се включвала в ГПР и в месечната погасителна вноска и била в тежест на кредитополучателя. Оспорва доказателствената стойност на представени с исковата молба документи. С оглед изложеното моли за отхвърляне на предявените искове.

По исковите с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 99 ЗЗД в тежест на ищеца по делото е да докаже възникване на правоотношение по договор за кредит С. от 11.07.2018г. с твърдяното от него съдържание, включително уговорка за възнаградителна лихва в определен размер, предоставянето на сумата, респ. усвояването на кредита от кредитополучателя по посочения в исковата молба начин, сключването на договори за цесия и уведомяването на длъжника за нея.

По иска с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличие на главен дълг, изпадане на длъжника в забава за плащането му и размера на обезщетението за забава.

При установяване на фактите в доказателствена тежест на ищеца в тежест на ответника е да установи, че е погасил задълженията си по договора чрез плащане.

Съдът обявява на страните, че служебно следи за неравноправност на клаузи, за което предоставя на страните при условията на състезателност възможност да ангажират доказателства за евентуалното наличие/липса на неравноправност на клаузи от договора.

УКАЗВА на ответника на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства да е платил претендираните вземания.

Страните са направили доказателствени искания по отношение на останалите факти, за които носят доказателствена тежест, а относно доказателствената им стойност съдът дължи произнасяне с решението.

ПРИКАНВА страните към използване на способите на медиацията за решаване на спора чрез взаимни отстъпки, като им указва, че към СРС работи Център за спогодби и медиация (ЦМС), като повече информация и връзка с координаторите на програма „Спогодби“ може да се получи на адреса на центъра: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, стая 204, както и на телефон: 02/8955 423 – координатор М. или на електронна поща: spogodbi@srs.justice.bg. Съдът разяснява на страните и че съдебна спогодба може да се постигне във всяко положение на делото, като в този случай се събира държавна такса в по-нисък размер, съответно половината от внесената държавна такса се връща на ищеца на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____